

Fru Louise Frevert var inde på vigtigheden af, at børn får mulighed for at vælge den uddannelse, de har allermost lyst til, og der har vi lavet et meget omfattende vejledningsmateriale, der kan blive en god hjælp, og som jo også er egnet til at blive diskuteret sammen med forældrene, fordi vi ved, at forældrene har meget stor indflydelse i forbindelse med unges valg af uddannelse. Det er ikke mindst moderen, der igen her har en meget stor betydning som inspirator til, hvad det er, man går videre med.

I år har vi jo året med »Lige muligheder for alle«, og her vil vi sætte specifik fokus på en række områder med hensyn til, hvad der kan gøres for at sikre lige muligheder for alle. Her vil jeg også rette fokus på de unge, for jeg tror, det er meget vigtigt, at vi får sikret, at hele den nye generation af unge er meget bevidst om, at man ikke skal lade sig binde af gamle traditioner, men at man netop som både pige og dreng skal sørge for at vælge det, der nu passer en bedst. Det er jo ikke mindst i teenageårene, at man former sin identitet, afprøver sine relationer til andre mennesker, og derfor vil vi lave en række aktiviteter i løbet af året, der særlig har fokus på netop de unge.

Jeg er så ikke enig med fru Pernille Vigsø Bage i, at vi skal til at oprette særlige fag i pædagoguddannelsen, der udelukkende går på køn. Jeg synes, at det skal være en naturlig del, at man også arbejder med køn og kønsforskelle, og jeg har en forventning om, at det materiale, vi laver til dagtilbuddene, er noget, man vil tage til sig, fordi man kan se, at det er vigtigt at blive bevidst om, om man kommer til at lave en forskelsbehandling, i forhold til om det er drenge eller piger, eller om man sørger for at have samme tilgang til dem.

Fru Louise Frevert spurgte til, om jeg ville tage initiativer til at ændre på kønsfordelingen, f.eks. på pædagogområdet, hvor det jo er velkendt, at der mangler mænd. Der vil jeg bare klart sige, at jeg ingen intentioner har om f.eks. at indføre en kvoteordning, hvor man så siger, at der skal være så og så mange mænd, der melder sig. Altså, det er jo ikke en farbar vej. Det gælder i stedet om at gøre det interessant og prøve at vække interessen hos flere mænd for at tage den uddannelse.

Der synes jeg, det er rigtig interessant med de seneste meldinger, der viser, at mænd med anden etnisk baggrund faktisk har en større interesse for at gå ind på SOSU-området, og at de synes, det er en attraktiv arbejdsplads at have.

På den måde har vi i virkeligheden dér nogle mænd med anden etnisk baggrund, der kan blive rollemodeller og trække andre med ind på et fagområde, der ellers typisk er domineret af kvinder. Og jeg synes, det er vigtigt at prøve at arbejde med, hvordan vi også kan få flere mænd til at skifte, ligesom vi også taler om, at vi skal have flere kvinder til at vælge nogle af de mandsdominerede fag.

Så vil jeg gerne fremhæve, at fru Helle Sjelle jo i sit indlæg gjorde en del ud af, at vi også ude i verden skal huske at tage os af de ligestillingsmæssige problemer. Og jeg er meget enig i, at vi skal sørge for at benytte de internationale relationer til at sætte fokus på især kvinders seksuelle og reproduktive rettigheder. Jeg har faktisk netop for nylig været en tur i New York, hvor jeg i forbindelse med FN-møder havde anledning til at gøre opmærksom på, at vi lægger meget, meget stor vægt på det fra dansk side, og at vi synes, det er afgørende, at man tager politiske drøftelser om de muligheder, kvinderne har i de forskellige lande.

Til fru Lone Dybkjær skal jeg blot sige, at det altså ikke er min beslutning, at ligestillingsarbejdet ligger i PØ-udvalget. Det er en folketingsbeslutning. Men som jeg har understreget tidligere, når vi har diskuteret det, ser jeg jo meget gerne, at der er stor fokus på ligestillingsområdet. Jeg synes, det er vigtigt, at vi løbende følger op på, hvordan det går på området, og diskuterer, hvilke initiativer der skal sættes i værk. Men det må nu engang være Folketinget, der træffer beslutning om, hvilke udvalg der skal være.

Jeg var glad for, at fru Lone Dybkjær fremhævede faktapjecen om ligestilling, og jeg kan melde, at vi faktisk løbende agter at opdatere pjecen, så den netop er et godt redskab med hensyn til at se: Hvordan går det med udviklingen på de forskellige områder?

KL 15.35

Så var fru Lone Dybkjær skeptisk over for charteret og syntes, at vi hellere skulle fastlægge et generelt måltal inden for f.eks. det offentlige område. Og der må jeg sige, at ideen med charteret jo er at få den enkelte virksomhed til at tage stilling til: Hvordan arbejder man med ligestilling? Hvad sætter man op af måltal? Men frem for at vi laver nogle generelle standardiserede måltal ser jeg hellere, at det er den enkelte virksomhed, der forholder sig til, hvad det er for et måltal, den skal nå, og det er simpelt hen, fordi udgangspunktet er forskelligt. Og det er jo så lige såvel den offentlige sektor som den private